

ZOV

50
HKM Augsburg
Godina

Glasilo Hrvatske katoličke misije Augsburg

Br. 16
Božić - 2020.

Glasilo Hrvatske katoličke misije
Augsburg

IMPRESSUM

Herausgeber / izdaje:

Kroatische katholische Mission
Augsburg
Hrvatska katolička misija
Augsburg

Adresse / adresa:

Sebastianstraße 24
86153 Augsburg

e-mail:

info@hkm-augsburg.de

facebook:

HKM Augsburg

Uredili:

Fra Ivan Čilić
Fra Mate Logara

Tehnička obrada:

Mario Gracić

Auflage / naklada:

1500

SADRŽAJ

04	Povijest misije	08
09	Crkva svetog Sebastijana	11
12	Možda je do mene	12
14	Služiti Bogu, Crkvi i ljudima	16
17	Slavlje Prve svete pričesti	18
19	Zašto smo se vjenčali	20
21	Obavijesti	22

Uvodnik

Proteklu 2020. godinu obilježila je pandemija corona-virusa, koja nam je poremetila mnoge naše planirane događaje: Nismo mogli održati proslavu 50-te godišnjice naše Misije, svetu krizmu, duhovnu obnovu, niti smo mogli zajednički hodočastiti u Maria Vesperbild ni u Altötting. Uz to, zbog neizvjesnosti kako će se dalje razvijati situacija, teško je nešto temeljiti planirati u budućnosti. Sve je to uvjetovalo da smo se ove godine odlučili za nešto drugačiju koncepciju ovoga glasila u odnosu na dosadašnje. Nastojali smo ga podijeliti na tematske cjeline, tako da bude tematski pregledniji i sustavniji. Zbog spomenute situacije imamo manje izvješća od događajima, a više tekstova iz povijesti i onih koje smo smatrali prikladnima i poticajnima. Jedan smo dio posvetili i fra Mirku Bagariću, koji je nekada služio kao kapelan u ovoj misiji i ostavio značajan trag i lijepu uspomenu. Uz to, prisjetili smo se i s. Maksimiliane Palac koja je u Augsburgu služila punih 13 godina. Nadamo se da ćete i ovaj broj ZOV-a prihvati jednako dobro kao i dosadašnje.

Iako se ne može gotovo ništa predvidjeti niti planirati, ipak se ne može ni skrštenih ruku sjediti i plakati. S poteškoćama i problemima mora se čovjek suočiti i napraviti što je moguće. Iako smo nedjeljom ionako bili izuzeto opterećeni, želimo ponuditi zajednici u ovom vremenu dodatne sadržaje. Uveli smo i drugu nedjeljnju svetu misu u St. Sebastianu u 9.30 sati i tako o mogućili da svi koji žele mogu slaviti s nama svetu misu, poštujući pravila o dozvoljenom broju okupljenih osoba. Hvala vam svima koji ste bili spremni surađivati i olakšali nam zahtjevnu organizaciju. Posebno želimo istaknuti našu zahvalnost redarima koji su svaku nedjelju bili na usluzi, a nadamo se da će i nastaviti ovu sada toliko potrebnu službu..

Uz to, u ovom svetom vremenu došašća koje je pred nama, želimo s vama slaviti i „Zornicu“.

Kad sam prije četerdesetak godina kao mladi svećenik došao u austrijsku župu Frohnleiten, tada sam se prvi put susreo sa službom Božjom koja se zove „Rorate“ i slavila se nedjeljom u ujutro. Puno prije početka svete mise, crkva je bila dupkom puna. Točno u 6.00 sati zazvonila su zvona i orgulje zasvirale zajedno s drugim instrumentima intonirajući pjesmu „Andeo Gospodnji navjestio Mariji ...“. Tako je započinjala služba Božja za koju mi Hrvati imamo prekrasnu hrvatsku riječ „Zornica“. Zornica je adventska zavjetna misa u čast BL. DJ. Marije koja se slavi rano ujutro – zorom, kako joj i ime govori.

O zornicama pričaju s oduševljenjem mnogi među nama kao nekom posebnom ugođaju, pa me je to potaklo da i mi u nadolazećem došašću ponudimo vjernicima naše misije jedan takav predbožićni ugođaj. Dakle, slavit ćemo zornice na sve četiri nedjelje došašća kao i na Bezgrešno začeće Marijino 08. prosinca u 6.00 sati.

Nadamo se da će ova ideja naići na odobrenje i dobar odaziv. Iskoristimo ovu dodatnu duhovnu ponudu za dobru pripravu blagdana Kristova rođenja, Božića.

Iskreno vas pozdravljam, želeći vam mir i dobro.

Fra Ivan

Čestitka

„Kriste, što da ti prinesemo
kada ćeš se za nas kao čovjek
rođiti na zemlji?
Svako od stvorenja, koja su tvoje djelo,
donosi ti uistinu
svjedočanstvo svoje zahvalnosti:
Anđeli svoju ljubav; Nebo zvijezdu;
Mudraci svoje darove;
Pastiri svoje divljenje;
Zemlja svoju špilju; Pustinja jasle.
A mi ljudi, prinosimo ti Djevicu-Majku.
Prinosimo ti i sebe, više od dara u novcu:
Bogatsvo istinske vjere, tebi Bogu
i spasitelju naših duša.“

Čestit Božić
i sretnu novu 2021. godinu
žele vam:
Misijsko vijeće, tajnica Misije,
časne sestre
te vaši fratri
fra Mate i fra Ivan

Povijest Misije

Hrvati u Njemačkoj

Masovniji dolazak Hrvata u Njemačku počinje nakon njezinog ujedinjenja u drugoj polovici 19 stoljeća, kada Njemačka ekonomski napreduje i postaje privlačna za strane radnike. Prvi značajniji dolasci su u industrijsku regiju Ruhr, 1880.-ih. Od tada, pa do početka Prvog svjetskog rata u Njemačkoj se naselilo već 70 000 naših sunarodnjaka. Značajna koncentracija pred Prvi svjetski rat je u Bremenu i Hamburgu gdje živi oko 2000 Hrvata. Nakon velike ekonomske krize 1930.-ih ponovno raste broj sezonskih radnika i doseljenika. Teško je i približno procijeniti koliko je Hrvata u Njemačkoj pred II. svjetski rat. U to vrijeme, 1940. godine, počinje i organiziranja duhovna skrb za naše radnike u Njemačkoj. Nadbiskup zagrebački Alojzije Stepinac u svom pismu od 8. listopada te godine izražava brigu za iseljene Hrvate, ali i tjeskobu zbog nedostatka svećenika koje bi mogao uputiti da

se o njima skrbe. Te godine hrvatski biskupi imenuju isusovca i psihologa dr. Wilima Kreilbcha (Njemca koji je govorio i hrvatski jezik) da vodi hrvatsko dušobrižništvo koliko mu prilike budu dopuštale. Dr. Kreilbach se tada nalazio u Münchenu. Godine 1941. dolaze dvojica hrvatskih svećenika (Šibenska i Mostarska biskupija) u Berlin gdje dobivaju dozvolu Berlinske biskupije da mogu pastoralno djelovati.

München - matična misija

Sustavniji misionarski rad među Hrvatima u Njemačkoj počinje nakon II. svjetskog rata, kada je nadušobrižnikom bio imenovan don Andrija Kordić koji je svoje sjedište imao u Hamburgu. Tu je službu počeo vršiti 1948. s pravom da namješta i opozviva dušobrižnike za Hrvate u Njemačkoj. (Treba vodiditi računa o tome da je Njemačka nakon rata podijeljena na dva dijela i

da su naši sunarodnjaci emigrirali u ekonomski napredniju Zapadnu Njemačku.) Don Andrija je obilazio svoje sunarodnjake u cijeloj Njemačkoj, pa tako je 1949. boravio i u Münchenu. U jednom svom dopisu javlja biskupskom ordinarijatu da se na teritoriju te biskupije nalazi oko 300 Hrvata, a u izbjegličkom logoru Traunstein 180. Don Ivo Vitezić je od 1948. organizirao stalnu svetu misu za hrvatske vjernike u jednom staraćkom domu. Zato se ta godina uzima kao početak HKM München. Svećenik koji se potpuno posvetio dušobrižništvu Hrvata u Münchenu i okolicu bio je fra Dominik Šušnjar koji je 1950. postao pomoćnik don Stjepanu Kukolji. Svetе mise su redovito imali u gradu Münchenu i okolnim izbjegličkim logorima, a ponekad odlaze i u veoma udaljena mjesta, čak do Berlina. Otprilike u to vrijeme počinju posjećivati i Hrvate u Augsbrgu, možda povremeno slaveći i svetu misu.

Fra Krsto Šušnjara je djelovao u Kölnu od 1956. god. Zatim slijedi pastoralno djelovanje na hrvatskom jeziku i u drugim gradovima: u Stuttgartu od 1958., u Frankfurtu od 1963., u Berlinu od 1969., u Hamburgu, Duesseldorfu i **Augsburgu** od 1970. god. itd. „Tako su diljem Njemačke osnivane Hrvatske katoličke misije kao izvanteritorijalne (personalne) župe čije vodstvo preuzimaju hrvatski svećenici.

Sredinom 1950-tih godina dogđa se i *njemačko privredno čudo*, brzi i nagli rast njemačke privrede koja je počela uvoziti radnu snagu iz drugih zemalja: Italije, Španjolske, Grčke i Turske, a onda i iz tadašnje Jugoslavije (službeno 1968.). Te godine službeno za Hrvate u Njemačkoj djeluje 16 svećenika. Iako su već nekoliko godina ranije postojale velike grupe Hrvata oko velikih industrijskih središta, spomenuta godina potpisivanja ugovora o stranim radnicima između Njemačke i Jugoslavije (u čijem su se sastavu kao savezne republike nalazile Hrvatska i BiH) bila je prekretnica jer tada tisuće ljudi u kratkom vremenskom periodu dolazi u potrazi za boljim životom. Već na glavnom željezničkom kolodvoru su ih dočekivali službenici biskupijskoga caritasa nastojeći im pomoći. Većina tih ljudi nije znala niti jedne riječi njemačkoga jezika, a često su odmah morali potpisivati radne ugovore za koje nisu ni znali što u njima piše. Tada se svakako povećao i broj Hrvata u Augsbrugu i okolini. Realno je pretpostaviti da je većina ljudi koji će kasnije postati vjernici misije Augsburg prvi put stigla upravo na kolodvor u Münchenu.

Nagli porast broja hrvatskih vjernika dovodi do toga da se već 1972. godine za njih brinu 42 svećenika i s vremenom će broj i dalje rasti. Godine 1974. vlada SR Njemačke zaustavlja ulazak tkz. „Privremenih stranih radnika“, što usporava rast broja hrvatskih doseljenika. Novi veliki valovi dolaska Hrvata su za vrijeme Domovinskoga rata te nakon ulaska Republike Hrvatske u Europsku uniju 1. srpnja 2013. godine. Budući da gotovo svi hrvati iz

Bosne i Hercegovine imaju hrvatske putovnice, to je i njima olakšalo odlazak na rad u Njemačku, te oni čine veliki dio hrvatskih iseljenika i u Misiji Augsburg. Dok se nekada smatrao da je to odlazak na „privremeni rad“ (koji bi se uglavnom protegnuo na čitav radni vijek), danas je porasta svijest da se većina naših iseljenika vjerojatno nikada neće za stalno vratiti u Domovinu. U prijašnjim valovima iseljavanja, veliku udio su činili ljudi koji su u Domovini imali kuću, obitelj, ženu i djecu. Koliko je god takva razdvojenost znala imati pogubne posljedice za obitelj, ipak su takve okolnosti uvjetovale da se iseljenici barem u mirovinu vrate u svoj zavičaj. U najnovijem valu iseljavanja obično odlaze mlade obitelji, i to na način da prvo ode muž/otac na neko kraće vrijeme, „dok se ne snađe“, a onda dođu žena i djeca. Tako obitelj lakše ostaje na okupu, ali cijena se plaća u demografskom pustošenju naših krajeva koji ostaju bez mlađih stanovnika. Vjerojatno je da će naši iseljenici i dalje biti vezani za svoj kraj, ali zasigurno manje nego što je to bilo ranije. To se dobro vidi i po činjenici da sve više ljudi i kao mjesto svoga ukopa izabire Njemačku, za razliku od ranijih vremena kada je to bila rijetkost. U ranijem vremenu se poslanje Misija, logično, shvaćalo prvenstveno kao čuvanje jezika, tradicije, vjere i narodnoga identiteta. Nastojalo se

da ti ljudi ostanu Hrvati, katolici, spremni za povratak u Domovinu. Danas, u izmjenjenim okolnostima uza sve spomenuto, inozemne katoličke misije moraju biti i „most“ prema Crkvi u Njemačkoj. Rađanjem novih generacija Hrvata u Njemačkoj, ako nisu dobri sa hrvatskim jezikom, rađa se problem crkvene pripadnosti. Mnogi od tih mladića i djevojaka su sve sakramente primili u našim Misijama, ali zbog jezične barijere u životu svoje Misije sudjeluju malo ili nimalo, ili samo na razini folklora. Danas u Njemačkoj ima gotovo stotinu hrvatskih misija, a prema konezrvativnim procjenama više od 350 000 katolika hrvatskoga jezika. Tako je po broju hrvatskih vjernika, svećnika, župa, misija i zajednica izvan Domovine Njemačka daleko najbrojnija.

Počeci misije Augsburg

Augsburg je treći grad po veličini u Bavarskoj i broji oko 300 tisuća stanovnika. Kako je već ranije spomenuto, u početku su se za naše vjernike u Augsburgu brinuli svećenici koji su boravili u Münchenu. Najprije dolazeći povremeno, a onda redovito imajući misu treće nedjelje u mjesecu. Iako je fra Dominik Šušnjara još 1966. biskupskom ordinarijatu Augsburg predstavio redovnika salvatoriranca Lovru Đuru Globana koji će postati prvi voditelj samostalne misije Augsbrug, sve do 1970-tih iz Münchenha dolaze slaviti svetu misu u Augsburg i Murnau. Na nekoliko mjesta u literaturi se kao datum ustanovljenja Misije navodi 1. 5. 1970. Od tada Misija postaje mjesto vjerskog kulturnog i nacinalnog okupljanja ovdašnjih Hrvata. U početku se Misija protezala cijelim područjem biskupije Augsburg.

Početak Hrvatske katoličke misije u biskupiji Augsburg povezan je s djelovanjem o. Globana, koji je i sam bio politički prognanik iz komunističke Jugoslavije. Vlč. Globan je rođen 1927. god. u Đurđevcu. U tijeku II. svjetskoga rata odlazi u časničku školu, te se nakon rata povlači zajedno s hrvatskom vojskom i bježi u Austriju. Tu je zarobljen i bio je sudionik

Križnog puta. U 1946. bježi u Italiju i 15 mjeseci je u logoru Fermo. Nakon svega proživljenoga, odlučuje se za svećeničko zvanje i pristupa zajednici salvatorijanaca. Zaređen je za svećenika 1956. god. i svoju mladu misu slavi u hrvatskoj crkvi Sv. Jeronima u Rimu. Gotovo cijeli svoj život je djelovao za hrvatske iseljenike i to najprije u Austriji, zatim u Australiji i Tasmaniji. Dobio je službeni dekret od Augsburške biskupije 30. travnja 1970. godine da može osnovati i voditi Hrvatsku katoličku misiju u Augsburgu. U početku je osim svetih misa u Augsburgu, o. Globan je organizirao i slavlja svetih misa u Kemptenu, Memmingenu, Lindau, Murnau, Aichachu, Oberaltingu, Diesenu i Füssenu. Bio je to veliki i zahtjevan prostor. Zbog velike prostranstvenosti, 1974. od misije Augsburg

vraća se i prvu svetu misu slavi u svom Đurđevcu 1991. god. Zatim djeluje u Slavonskom Brodu i Zadru, a zadnje mjesecu svoga života je proveo u Caritasovu domu u Ivancu gdje je i preminuo 28. prosinca 2001. godine.

Fra Stipe nije dugo vodio Misiju Augsburg, svega jednu godinu. Ipak, u tom kratkom razdoblju su se dogodile značajne promjene. Fra Stipe je uspio dobiti prostorije u ulici Alte Gasse u kojima fratri i sestre žive sve do danas. Također se pobrinuo da časne sestre dođu u Augsburg kao pastoralne suradnice, a u njegovo je vrijeme u Augsburg došao i kapelan. To je bio fra Stanko Banožić koji je u Augsburg došao 5. 9. 1984. Isti dan su s njim došle i časne sestre Petronila Vasilj, Cecilija Galić i Marijeta Čavar. U ožujku 1985. iz Zuricha je stigao Fra Mirko Bagarić, tako da su jedno kraće vrijeme na službi u Augsburgu bila trojica svećenika.

Od 29. 8. 1985. vođenje zajednice je preuzeo fra Stanko Banožić, a fra Stipe se vraća u Domovinu. Uz fra Stanka je kao kapelan ostao fra Mirko Bagarić. Razdoblje misije 1985. – 1989. je ujedno i najbolje dokumentirano budući da je fra Mirko savjesno vodio Misiju kroniku.

Raspored i intenzitet pastoralnoga rada se redovito dogovarao između fratarata međusobno i u dogovoru sa časnim sestrama koje su od svoga dolaska kao pastoralne suradnice uz svećenike najviše angažirane u misijskom životu kroz vjeronauk, pjevanje, folklor, pripremu liturgijskih slavlja te pripremu djece i mlađih za primanje svetih sakremenata prve pričesti i krizme. U vrijeme dok je veći broj djece išao na dopunsku (prvo Jugoslavensku, kasnije Hrvatsku školu) predavao se vjeronauk i u školi. Suradnja sa nadležnim je bila dobra i skladna, te je prolazilo bez nesporazuma.

U vrijeme još nekoliko hercegovačkih franjavaca obnaša službe župnika na njemačkim župama u biskupiji Augsburg. Suradnja sa biskupijom se redovito opisuje kao jako dobra, predstavnici biskupije imaju mnogo razumijevanja za potrebe HKM, kao i svećenika i časnih sestara. Ipak, događa se da za neke stvari čije je rješavanje obećano treba malo duže čekati.

U vrijeme dok u Misiji djeluju dvojica svećenika, nastojao se proširiti

osnovana je kao samostalna misija Kempten za južni dio biskupije, a 4 godine kasnije misija Nersingen za sjeverni. O. Globan nastavlja osim Augsburga, okupljati i u mnogim drugim mjestima prostrane misije. Kao pastoralna suradnica 1971. počela je djelovati Milka Čabro Steiner, a 1973. Niko Marijanović. Vlč. Globan 1984. Nakon 14 godina vođenja napušta misiju Augsburg i iz protesta prema njemačkim vlastima, odlazi ponovo u Australiju, jer su ga za vrijeme olimpijskih igara 1984. u Sarajevo, stavili na listu opasnih ljudi. Do rata je još samo jedanput iz Australije navratio u Augsburg slaviti svetu misu: to je bilo 1. 3. 1987. Nakon demokratskih promjena u Hrvatskoj,

provincije sa Crkvom u Njemačkoj ponajviše su nastale studiranjem jednoga broja Hercegovačkih fratarata u Austriji i Njemačkoj. Tako su oni učili njemački jezik i upoznavali se sa ljudima i prilikama u lokalnoj Crkvi. Neki od tih studenata su kasnije kao svećenici ostali djelovati na njemačkim župama. Prva Misija u Njemačkoj na kojima su djelovali hercegovački fratri su Singen koja je osnovana 1970. godine. Nakon odlaska vlč. Globana, vođenje misije Augsburg je 1984. preuzeo fra Biško koji je i ranije bio u Augsburgu kao student i učitelj vjeronauka u školama te po potrebi i pomagao u Misiji, ali do 1984. nije bio zaposlenik u Misiji.

i pastoralni rad uvođenjem svetih misa u mjestima koja pripadaju Misiji, ali su udaljenija od Augsburga.

Stettenhofen, Meitingen, Aichach i Dillingen (an der Donau) su već postojale do 1985. Već od ranije Stettenhofen i Meitingen su imali redovito misu svake nedjelje, druga mjesta povremeno. Dok se u kronici za Augsburg često navodi dobra posjećenost, u drugim mjestima to i nije baš slučaj. Broj je varirao iz nedjelje u nedjelju, i po tome vidimo kako je teško bilo okupiti vjernike u to vrijeme. Prema zapisima, mnoge „vjernike“ se moglo vidjeti samo o Božiću i Uskrsu. Doduše, i danas je slično.

U prosincu 1986. počelo se sa slavlјem svete misa u Landsbergu, dva puta mjesечно. U prosincu iduće godine ('87.) po prvi put su organizine svete mise sa božićnom ispovijedi u Donauwörthu i u Neuburgu. Svećenici su željeli tu održavati svetu misu barem jedanput mjesечно. Odaziv ljudi je bio dosta slab, pa se od Neuburga odustalo već u veljači 1988. Nešto kasnije se odustalo i od Donauwörtha. Sveta misa u Neuburgu je ponovno uvedena u srpnju 1994., a u Donauwörthu u svibnju 1995., koja će nešto kasnije opet biti ukinuta zbog slabog odaziva vjernika. 90-tih godina dolazi veći broj prognanih i izbjeglih, pa se tako povećava i broj ljudi u Misiji i broj mogućih sudionika na svetim misama. U 1988. godini je održana prva sveta misa na Hrvatskom u Weilheimu. U travnju

1990. sveta misa je po želji vjernika iz Landsberga premješten u Utting. U siječnju 1991. počelo se sa slavljenjem svete misa u Penzbergu. U vrijeme ratnih stradanja, i iseljenici pate sa svojom domovinom. Veliki humanitar angažman i materijalna pomoć koja je otisla u ratom pogodena područja, su tema koju bi trebalo posebno obraditi. Krajem ožujka 1998. slavi se po prvi put i sveta misa u Nördlingenu. Svećenici su prema broju vjernika i vlastitim mogućnostima odlučivali gdje će i koliko često slaviti svetu misu izvan Augsburga. Promjene koje su se na tom polju događale dobro ilustriraju koliko je zahtjevno organizirati život i rad jedne Misije koja se prostire na tolikom području.

U prvoj polovici rujna 1994. fra Mirko Bagarić je premješten sa službe kapelana u Augsburgu na službu gvardijana u Tomislavgradu. Na njegovo mjesto je imenovan fra Ivan Prusina. Nakon nešto manje od 5 godina, u siječnju 1999. oprashta se od Misije fra Stanko Banožić, a fra Ivan Prusina postaje voditelj. U isto vrijeme za kapelana dolazi fra Robert Crnogorac.

Njih obojica na službi su bili 5 godina, a 2004. godine su imenovani na druge službe, dok su u Augsburg došli fra Ante Pranjic za voditelja i fra Ivan Leutar za kapelana. Fra Ante je vodio Misiju Augsburg kroz dosta burno razdoblje njezinoga postojanja. Pastoralni rad je išao svojim tokom, ali pojatile su se

mnoge organizacijske poteškoće. Te su poteškoće na prvome mjestu uzrokovane globalnom finansijskom krizom koja se osjetila i u Njemačkoj. Kriza je dovela do toga da je biskupija Augsburg smanjivala svoje troškove, a time i izdatke za strane misije. 2007. godine HKM Augsbrug morala je napustiti prostorije koje je koristila 17 godina u Haunstetter str. gdje su do tada bili uredi i društvene prostorije. Iduće godine, zatraženo je također zatražila da Misija nakon preko 30 godina korištenja napusti crkvu St. Moritz i da pronađe drugo mjesto za slavljenje svete mise. Fra Ante je smatrao da oba ta slučaja nisu na dobro hrvatske zajednice i katoličke misije.

Fra Ivan Leutar je u kolovozu 2008. imenovan voditeljem HKM Nersingen, a nitko nije imenovan na njegovo mjesto. Time je u HKM Augsbrug ostao samo jedan svećenik – voditelj. Iste godine za voditelja Misije je uprava Hercegovačke franjevačke provincije imenovala fra Ivana Čilića, koji je do tada, također u biskupiji Augsbug, vodio Emersacker i još dvije njemačke župe. Nekoliko mjeseci, do primopredaje u veljači 2009., Misiju je vodio fra Stjepan Neimarević.

Iako je fra Ivan ostao sam tamo gdje su do tada redovito bila dvojica svećenika, opseg posla i broj svetih misa se nije smanjivao, nego se naprotiv povećavao prateći potrebe vjernika. U prvim godinama fra Ivanoga mandata, riješeni su neki veliki problemi za našu Misiju: Misiske prostorije i stalni prostor za bogoslužje u Augsburgu. Ponovno povećanje broja ljudi u Misiji, nakon što su Hrvati postali građani EU i dobili pravo zapošljavanja u Njemačkoj bez posebnih procedura, donijelo je i nove izazove. Stoga je pred kraj 2018. Misija dobila još dvoje zaposlenika: tajnicu Mariju Trupinu i kapelana fra Matu Logaru. O životu i radu Misije u proteklih 15-ak godina opširnije se može naći u prethodnim brojevima ZOV-a.

Fra Mate Logara

Caritasova socijalna služba za Hrvate u Augsbrugu

Kada je početkom 1970. vlč. Globan počeo okupljati Hrvate i organizirati misnu slavlja u biskupiji Augsburg, znao je da pred njim стоји ogromna zadaća. Da bi se što više posvetio pastoralnom radu, želio je da netko drugi preuzme socijalni dio. To smo u ljeto otišli u Caritas gdje sam potpisao radni ugovor. Vratio sam se u Bosnu i kada sam dobio vizu vratio sam se u Augsburg i u listopadu počeo raditi kao socijalni radnik.

Ispočetka sam dijelio ured sa pater Globanom u skromnim prostorijama misije.

Nakon kraćega vremena Caritas, koji je već imao službu za Talijane, Španjolce i Portugalce, pronašao je prostorije i tako ujedino sve službe.

Pošto je Caritasovu službu za strance djelomično financirala i država, naša služba je galsila za sve iz bivše države (Jugoslavije). Caritas je u cijeloj Njemačkoj zapošljavao isključivo Hrvate i nekoliko Slovaca. Kod Arbeiterwohlfahrt (socijalna služba evangeličke crkve) to nije bio slučaj, nego su se tamo kadrivrali radnici i pod utjecajem iz Jugoslavije.

Iako je služba imala naslov *Sozialdienst für Ausländer*, ona nije imala one obaveze i zadaće koje imaju socijalni radnici pri gradovima i općin-

ama, posebno na području skrbi za djecu i obitelj (počušaj mirenja prije rastave, kome će pripasti djeca, usvajanje djece, oduzimanje roditeljskog prava o skrbi, briga za zlostovljenu i napuštenu djecu, itd).

Naša uloga je bila savjetodavna. Nitko nije morao doći k nama niti prihvati naš savjet, i nismo morali donositi nikakve odluke, te nismo bili dužni slati izvješća općinskim službama ili sudu.

Već od samoga početka sam imao dobru suradnju sa pater Globanom, između ostalog zato što sam bio aktivan u Misiji i svirao na svetim misama. Ta suradnja se nastavila i kad su hercegovački fratri preuzeли vodstvo misije i tako je ostalo do konca Caritasove službe za Hrvate.

Voditelji misije se nikada nisu mišjali u naš rad.

Početak moga rada za mene je bio izazovan. Upoznavao sam ljudе, proučavao zakone i propise koji su se morali poštivati, bez obzira jesu li ih novoprdošli ljudi poznati.

Iskreno i srdačno zahvaljujemo Niki Radatu i Jadranki Tomašić - Mesić na nesobičnoj službi za Hrvate u Augsburgu i uzornoj suradnji sa Hrvatskom katoličkom misijom Augsbrug!

vali. Najveći problem naših ljudi je bilo nepoznavanje njemačkog jezika, a pogotovo službenih propisa.

Tokom vremena sklapali su se brakovi, rađala se djeca, dolazili su bračni partneri iz Domovine. Bili su potrebni i veći stanovi, djeca su moralia u školu.

Posto se povećao broj naših ljudi, Caritas zapošljava Andželku Jerčić, koja nakon kraćega vremena preuzima novootvoreno savjetovalište u Kemptenu.

Na njeno mjesto dolazi Jadranka Mesić (udana Tomšić).

Nasa suradnja je bila odlična. Trudili smo se primati svakoga tko je trazio savjete i pomoć, gdje je bilo potrebno kontaktirali smo poduzeća i institucije, često smo bili i tumači i prevodili dokumente u okviru savjetovanja. Posjećivali smo i naše zatvorene.

Postupno su se i naši ljudi bolje snalazili, počela je stasati druga generacija koja je govorila njemački jezik i često pomagala roditeljima.

Kada je izbio Domovski rat, počeli su pristizati brojni prognaniči i izbjeglice iz Hrvatske i Bosne i Hercegovine i veliki broj djece.

Najveći je problem bio smještaj i ostvarivanje prava na socijalnu pomoć. Onima koji su tu već imali nekoga svoga, bilo je mnogo lakše.

Zahvala

Kad su se krajem 90-tih većina izbjeglica vratila u Domovinu, i mi smo u savjetovalištu odahnuli jer smo se vratili u prijašnju normalu.

Prva generacija je starila i pomalo odlazila u mirovinu, stasala je druga generacija, koja u glavnom nije trebala našu pomoć, a tu je vec bila treća generacija – najčešće potpuno integrirana u njemačko društvo.

Nakon 38 godina u Caritasu, početkom 2009. odlazim u mirovinu, a u savjetovalištu je ostala Jadranka. U ured dolaze uglavnom starji i bolesni, vezano za traženje mirovine. Mnogi umirovljenici su se vratili u Domovinu, ali radi djece i unučadi koji su ostali u Njemačkoj – često su dolazili i ovamo.

Ulaskom Hrvatske u EU, opet se bitno mijenja način rada. Ubrzo su počeli iz Hrvatske i BiH dolaziti ne samo samci, nego kompletne obitelji s djecom.

Sav teret savjetovanja je pao na Jadranku, jer je jedina u Caritasu govorila hrvatski jezik. I Jadranka je taj posao radila neumorno i posvećeno sve do odlaska u mirovinu, u srpnju 2020. godine.

Nažalost, s time nakon 50 godina prestaje djelovati Caritasova služba za Hrvate u Augsbrugu, jer na Jadrankino mjesto nije zaposlen niko tko govoriti hrvatski jezik.

Zaključno, mislim da je naša služba pri Caritasu odigrala veliku ulogu u brizi za Hrvate, i šteta je što se nakon 50 godina gasi.

Istina, nastala su nova vremena i novi izazovi za generacije koje će se - nadam se - brže i lakše snalaziti. U Augsburgu sada žive mnogi Hrvati koji će sigurno biti spremni pomagati novoprdošlima dok se ne snađu.

Hvala Bogu, Misija i dalje nastavlja svoj rad i ostaje centar okupljanja Hrvata u Augsburgu i okolici.

Niko Radat

Crkva svetog Sebastijana

Crkva svetog Sebastijana je bivša samostanska crkva redovnika kapucina. Braća kapucini su zbog nedovoljnog broja redovnika odlučili napustiti Augsburg, te crkvu i samostan predati na upravu biskupiji Augsburg. Nakon preuzimanja tih prostorija 2008. godine, članovi HKM Augsbrug su uložili veliki trud da bi ih uredili i prilagodili potrebbama naše Misije. Crkvu sv. Sebastijana, koja pripada samostanu, jedna je od rijetkih crkava koje nisu

lu je napravljena i kuća za katoličke službenike koji su se brinuli o ljudima u lazaretu. Graditelj te kapele bio je Elias Holl. Za vrijeme Tridesetogodišnjega rata, Švedani su 1632. godine kapelu potpuno razorili. Godine 1724. izgrađeni su novi objekti zajedno sa kućom gdje su živjeli kapucini, odakle su djelovali, te su se mogli brinuti o ljudima koji su oboljeli od kuge i drugih zaraznih bolesti. Crkva je 1724. godine bila izgrađena u baroknom stilu te je do danin još proširena. Glavna lađa se

oštećene u Drugom svjetskom ratu, a i zaštićeni je kulturni spomenik. I ranije je naša misijska zajednica koristila tu crkvu, uglavnom u Velikom tjednu. Već više od 10 godina u njoj se svake nedjelje služe svete mise na hrvatskom jeziku i najviše je koristi naša zajednica. Tim povodom donosimo kratki pregled povijesti i umjetničke vrijednosti ove crkve.

1. Povijest

Na sjeveru Augsburga, izvan gradskih zidina, postojao je lazaret, odnosno bolnica za izolaciju oboljelih od kuge i drugih zaraznih bolesti. Godine 1611. nedaleko od lazareta, uređena je kapela sv. Sebastijana za molitvu i bogoslovje, a uz kape-

sastojala od četiri kraka te se spajala sa povučenim polukružnim korom. U prezbiterijumu crkva je imala kupolu.

Početkom 19. stoljeća crkva i samostan su od države sekularizirani, a kapucini odlaze u centralni samostan u Dillingen. Samostanski prostori su srušeni i prodani Johannu Baptisu Fumasi koji otvara na tom mjestu pivovaru. Godine 1843. kapucini se vraćaju u Augsburg, te pored crkve grade hospicij, koji 1908. postaje i samostanom. Pojavom velikih industrijskih poduzeća, samostan je postao duhovni dom seoskog stanovništva koje je doselilo u grad. U doba općeg siromaštva zbog nezaposlenosti, u samostanu se dijelila hrana koju su kapucini

prikupljali od poljoprivrednika. Sadašnju crkvu obnovio je 1906. Hans Benedikt Schurr u stilu neoromantike, a i sam samostan je proširen i obnovljen. Crkva je posvećena 1909. godine. Bogatim slikama doprinijeli su Leonhard Thoma i Josef Guntermann. Vanjsko pročelje obnovljeno je 1990. godine, a 1996. obnovljen je izvorni interijer crkve.

2. Izgled crkve

Crkva je trobrodna, te sadrži narteks. Narteks je usko pravokutno predvorje, u kojem su izvorno bili pripravnici za krštenje i pokornici, koji bi izlazili iz crkve nakon propovijedi, jer nisu mogli ostati na euharistijskoj službi. U crkvi, gornji dio središnjeg broda počiva na stupovima. Glavna lađa ima četiri kraka i odijeljena je od korske apside širokim trijumfalnim lukom. Kao rezultat toga, velika su područja za zidne slike kakve vole neoromanici.

Kupola apside prikazuje Krista kao suca na „Posljednjem суду“ koju je slikao slikar Wirschung, koji je naslikao i bočne oltare u crkvi. Ispod kupole može se vidjeti dvostruki prikaz sa slikama iz života sv. Sebastiana, što je izveo Josef Guntermann. On je oslikao i postaje križnoga puta koje se nalaze na zidovima glavne lađe. Iznad oltara na zidnom luku prikaz je klanjanja Jaganjcu kojeg je izveo Leonhard Thoma.

Umjetnički gledano, najvažnije blago ove crkve je kip Majke Božje koji je izgrađen u takozvanoj „Lüstertechnik“, te stoji u predvorju crkve. To je tehnika koja taljenjem srbe, r a ,

zleta i plemenitih kovina dobije smjesu koja se oblikuje na keramičkim površinama da se dobije sjaj određene boje. Povjesničari umjetnosti su to djelo pripisali kiparu Hans Degleru i datirali ga u 1620. godinu.

Na desnom bočnom oltaru crkve nalazi se relikvijar svetog Wolfharta koji je rođen u Augsburgu krajem 11. stoljeća. Po zanimanju je izrađivao sedla. Još se kao mladić uputio na daleki put, te je prešavši Alpe stigao u Veronu gdje se zadržao. Nakon nekog vremena sve što je stekao svojim radom podijelio je siromasima, te se kao pustinjak pouvkao živjeti u šumu. Umro je u Veroni gdje je i pokopan. Njegov se spomen

slavi 27. listopada. U crkvi postoji još i relikvijar svetog Lucija Churskog. Od kipova, mogu se vidjeti oni Sv. Josipa, Sv. Ante, sv. Franjo, prikaz mrtvog Isusa u Marijinom kriju (Pieta). Unutar crkve, lijevo od glavnoga crkvenog oltara, nalazi se i kapelica posvećena Blaženoj Djevici Mariji sa oltarom, istim kakav je u svetištu Altötting. Kako u ono doba, mnogi nisu bili u mogućnosti hodočastiti u Altötting, braća kapucini su odlučili „Altötting dovesti u Augsburg“.

U crkvi se već više od 200 godina održava zaključno slavlje „Sebastijanove oktave“. To je manifestacija u povodu proslave sv. Sebastijana koja sadrži kulturno-umjetnički i duhovni program, te procesiju sa moćima sv. Sebastijana.

Dominik Štefulić

Fra Mirko Bagarić

Fra Mirko potječe iz pobožne hrvatske i katoličke obitelji našega duvanjskog kraja, iz Bukovice. Već je iz okrilja svoje obitelji baštinio sklonost duhovnom pozivu, kao i njegova sestra, naša časna sestra Petra. Fra Mirko, tjelesno je izgledao velik i snažan, a opet tako blag, veseo i plemenit. Uvijek s onim svojim posebnim osmijehom na licu. Vršio je savjesno sve svoje obveze. Uživao u radu s vjernicima, s njima htio uvijek biti jedno. Osobito s trećarima – franjevačkim svjetovnim redom. Gdje god je bio, htio je najbolje. U Švicarskoj, u Njemačkoj, u Tomislavgradu, u Hercegovini, u Zagrebu. Htio je dati što može i više od toga. Bio

je iskren i produhovljen franjevac. Uvijek sklon onoj ljestvi i sunčanoj strani života, uvijek sklon onomu ljepšem u svakoj stvari. Mnoge je probleme znao izraziti šalom, želio je uvijek nasmijati ljude oko sebe. Držao je da je radost i osmijeh iskreni i pravi lijek za dušu i tijelo.

Netko je o njemu napisao na internetskom portalu: „Preminuo je čovjek koji je iskreno, potpuno i predano cijeli svoj život, evo sve do danas, živio svoje svećeništvo i franjevaštvo. Volio je Boga, brata čovjeka i svoj hrvatski narod.“

Tekst i fotografije preuzeti iz Naših ognjišta

Fra Mirko je rođen 7. listopada 1949. u Bukovici. Osnovnu školu pohađao je u Bukovici, Mesihovini i Posušju, a klasičnu gimnaziju polazio je na Poljudu u Splitu od 1964 do 1968. Filozofiju i teologiju studirao je u Sarajevu i Luzernu gdje je diplomirao 1975. Franjevački habit obukao je 6. studenoga 1969. na Humcu, a doživotne zavjete položio 31. ožujka 1974. u Duvnu. Svećeničko ređenje je imao 15. lipnja 1975. u Zürichu.

Svećeničku službu vršio je kao kapelan u Čapljinu, misionar u Zürichu i u Augsburgu, gvardijan u Tomislavgradu, župnik u Kongori, drugi odgojitelj bogoslova i samostanski vikar u Zagrebu. Preminuo je u samostanu u Tomislavgradu gdje je boravio od 2013. gdje je do smrti bio župni vikar i urednik mjesečnika „Naša ognjišta“. Pokoj vječni daruj mu, Gospodine.

S. Maksimilijana Palac

Sestra Maksimilijana rođena je 26. ožujka 1945., u grudskoj Dragičini kao sedmo od jedanaestero djece u obitelji Karla i Jake r. Leko. Krštena je 28. ožujka u župi sv. Katarine u Grudama i na krštenju dobila ime Blagica. Osnovnu školu pohađala je u rodnome mjestu.

Među kandidatice primljena je 20. rujna 1962. Dan ulaska u novicijat dočekala je 22. kolovoza 1965. godine u kući odgoja u Bijelome Polju, s redovničkim imenom s. Maksimilijana, te je 23. kolovoza 1966. položila Prve zavjete. Doživotne zavjete položila je na blagdan Gospe od anđela 1971. godine.

U vrijeme kandidature provela je dvije i pol godine kao pomoćnica u kuhinji u Franjevačkom samostanu Humac (1962. – 1965.). Cijeli svoj radni vijek, od Prvih zavjete do prvih znakova bolesti (leukemija), provela je u kuhinji. Smjenjivala su se samo mjesta njezina služenja, u

domovini i inozemstvu. Do doživotnih zavjeta bila je u Franjevačkom konviktu u Vlodropu/Nizozemska (1967. – 1971.). Potom je u Bijelome Polju dopunila svoje osnovnoškolsko obrazovanje (1971. – 1973.), a nakon dvije godine provedene u Veljacima (1973. – 1975.) premještena je u Dubrovnik gdje se stručno usavršavala u zvanju kuharice pohađajući srednju ugostiteljsku školu (1975. – 1977.). Nesebično se potom darovala kuhajući u Franjevačkom samostanu u Frohnleitenu (1977. – 1980.) i Staračkom domu „Sv. Elizabeta“ u Heilbronn (1980. – 1992.). Po povratku u domovinu par godina služila je u Franjevačkom samostanu Humac (1992. – 1993.) i župi Gorica (1993. – 1998.). Iz Gorice odlazi u HKM Augsburg, gdje je provela punih trinaest godina (1998. – 2011.). U zajednicama u Gorici i Augsburgu obnašala je i službu kućne predstojnice. Nakon provratka u Domovinu, na službi je u još dvije zajednice: Ljubuškom i u Tihaljini.

U jesen 2019., kada se pogoršalo zdravstveno stanje s. Maksimilijane, iz Tihaljine je premještena u samostan Sv. Obitelji u Mostaru. Nakon godinu dana liječenja, tu se primivši sakramente kršćanske utjehe i ispraćena molitvom sestarske zajednice, preselila u vječnost Gospodinu, kojemu je na zemlji ponizno služila. Umrla je u 75. godini života i 55. godini redovništva. Pokopana je 11. 11. 2020. u Bijelom Polju.

Možda je do mene?

Česti su prigovori vjernika na papu, biskupe svećenike i istaknutije članove vjerske zajednice. Nema sumnje da su prigovori ponekada opravdani, i logično je da onaj tko ima službu upravljanja snosi i najveći teret odgovornosti. No, u duhovnom razvoju osobe uvijek su presudni osobni trud i zauzimanje. Na duhovnom putu me netko može voditi ili upućivati, ali ne može njime putovati umjesto mene. Niti jedan svećenik nikakvim čudom ne može zamjeniti ono što sam moram učiniti. Sjetimo se da je jedan od

dvanaestorice Kristovih apostola bio i izdajnik Juda. On je uvijek blizu sebe imao dostupnoga najboljeg „biskupa“, najboljeg „svećenika“, najboljeg propovjednika, ispovjednika i duhovnika – samoga Isusa. I opet je promašio svoj životni put i poziv, te završio tragično. Bog će nadoknaditi ono što čovjekove snage ne mogu same postići. Ipak, Bog neće zamjeniti ono što čovjek sam treba učiniti.

Razgovor blizanaca u majčinoj utrobi

– Vjeruješ li u život poslije rođenja?

* Naravno da vjerujem, sigurno postoji nešto nakon rođenja. Možda smo ovdje baš zato da se pripravimo na život poslije rođenja?

– Ja mislim da je to glupost. Nema života poslije rođenja. Kako bi taj život uopće izgledao?

* Ne znam točno, ali uvjeren sam da će biti više svjetla i da ćemo moći hodati i jesti svojim ustima.

– To je potpuna glupost. Znaš da je nemoguće hodati i jesti svojim ustima. Pa zato i imamo pupčanu vrpcu! Kažem ti, poslije rođenja nema nikakvoga života!

* Pupčana vrpca je prekratka. Uvjeren sam da postoji nešto poslije rođenja. Nešto potpuno drugačije od ovoga što živimo sada.

– Ali nitko se nije odande vratio! Život se poslije rođenja završava i mi tamo prestajemo postojati. Osim toga, život nije ništa drugo nego postojanje u ovoj uskoj i mračnoj okolini.

* Pa ne znam baš točno kako izgleda život poslije rođenja, ali ćemo u svakom slučaju sresti našu mamu. Ona će se brinuti za nas.

– Ma kakva sad mama?!? Ti vjeruješ u mamu! Gdje bi po tvome ta mama bila?

* Svuda oko nas, naravno! Zahvaljujući njoj živimo, bez nje ne bismo uopće postojali!

– Ne vjerujem, ustvari nema ni šanse! Ti kažeš da je mama svugdje oko nas, a je nisam nikada vidio, a nisi ni ti, i zato je jasno da ne postoji.

* Da, moguće da si u pravu. Ali ponekad, kada smo potpuno mirni, možemo je čuti kako pjeva i miluje naš svijet. Znaš, uvjeren sam da naš život poslije rođenja zapravo tek počinje...

I di smireno kroz buku i užurbanost
i sjeti se mira koji se može naći u tišini.
Koliko je moguće, budi u dobrim odnosima sa svim ljudima.

Govori svoju istinu smireno i jasno.

Slušaj druge, čak i glupe i neuke, jer i oni
imaju svoju priču.

Izbjegavaj bučne i agresivne osobe, one su teret duhu.

Ako uspiješ, ljučeš sebe s drugima, možeš postati ogorčen ili umišljen,
jeruvijek će biti i većih i manjih od tebe.

Raduj se svojim postignućima,

Kao i svojim planovima.

Održi zanos za svoj vlastiti poziv,
ma koliko on skroman bio,

to je pravo blago u promjenjivim vremenima.

Budi pažljiv u svojim poslovima, jer svijet je pun prijevara,
ali neka te to ne ometa da vidiš vrline i koliko ih ima.

Mnogi ljudi teže za visokim idealima,
i svud je život pun junaštva.

Budi ono što jesi, budi svoj.

Pogotovo nemoj glumiti ljubav
i nemoj biti ciničan prema njoj.

Usprkost svoj ogorčenosti i razočarenjima,
ljubav je vječna kao i trava.

Spokojno primi iskustvo godina,
skladno napuštajući stvari iz mladosti.

Gaji duhovnu snagu da te štiti od iznenadne nesreće.

Nemoj sam sebe žalostiti izmišljanjima,
mnoga strahovanja nastaju od umora i usamljenosti.

Osim održavanja samodiscipline, budi blag prema sebi.

Ti si dijete svemira, ništa manje nego što su to drveća i zvijezde.

Imaš pravo biti ovdje.

I bilo ti to jasno ili ne,
nema sumnje da se svemir razvija kao što bi i trebao.

Dakle, budi u miru s Bogom,
ma kako Ga zamišljaš

i bez obzira kakav ti je posao
i kakve aspiracije u bučnom komešanju života imas.

Zadrži mir u svojoj duši.

Pored sve prljavštine i jadikovanja, ovo je divan svijet.

Budi radostan! Potrudi se da budeš sretan!

(Max Ehrenmann)

Služiti Bogu, Crkvi i ljudima

Život u bogoslovnome sjemeništu sv. Jeronima, Augsburg

Dragi čitatelju,

znamo da Bog za svakoga ima plan i poziv koji bi čovjek trebao prepoznati i slijediti. Tako Gospodin naš Isus Krist i danas poziva ljude da ga naslijeduju, te njegovo tijelo, Crkvu, izgrađuju i da zajedno s njime služe svijetu i Crkvi. Tako sam i ja, jedan od mnogih, koji se dao na put slijediti Gospodinov poziv. Moje ime je Dominik, rođen sam u Aichachu, 30.11.1995 godine, ali odrastao u Hrvatskoj. Nakon završene srednje škole i položene mature, stupio sam u Red propovjednika – dominikanci, te sam živio u dominikanskom samostanu u Zagrebu, te studirao filozofiju i teologiju na Katoličko-bogoslovnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. U molitvi i u razgovoru sa svećenicima, donio sam odluku napustiti samostan, nakon prekrasnih 5 godina. Kako su moji roditelji već preselili u Njemačku, pošao sam i ja za njima. Moje napuštanje samostana nije značilo i napuštanje poziva kojega sam i dalje osjećao. Kada sam

razgovarao sa župnikom i kada sam mu rekao da želim prijeći na bogosloviju i napustiti samostan, tada mi je rekao: „Dominik, daj si vremena. Ne mijenjaš nogometni tim. Razmisi i dogovori se sa Isusom“. Tako je nekako i bilo, otprilike sam se skoro dvije godine „dogovarao“ sa Isusom. U tome periodu radio sam kao fizioterapeut i usavršavao svoj njemački jezik. Nakon određenoga vremena, stupio sam u kontakt sa rektorkom bogoslovnoga sjemeništa u Augsburgu dr. Michaelom Kreuzerom i izrazio svoju želju nastaviti svoj svećenički put kao svećenički kandidat biskupije Augsburg. Nakon određenog perioda, javio se i augburški biskup, dr. Betram Meier, te mi obznanio da sam primljen u bogoslovno sjemenište.

Život na bogosloviji odlikuje se raznovrsnošću i posjeduje sebi svojstven tempo i dinamiku. Njegove su temeljne sastavnice molitvenog i studijskog karaktera. Radni dan započinje u 6.30 razmatranjem, nakon

čega slijedi slavlje Euharistije, kojeg animiraju bogoslovi (sviranjem, pjevanjem, ministiranjem, čitanjem...). Vrijeme prijepodne je rezervirano za pohađanje predavanja na Sveučilištu u Augsburgu koje otprilike traje do podne, kada se svi ponovno okupljamo na ručku. Vrijeme u bogosloviji je vrijeme studiranja, jer kršćanska vjera ima racionalnu i intelektualnu dimenziju koja je itekako važna. Poslijepodne je vrijeme učenja, odmaranja i zajedničkog druženja. U bogosloviji stoe na raspolaganju različite sobe i prostori, gdje bogoslovi mogu provesti svoje slobodno vrijeme kao npr. sportska dvorana, teretana, glazbeni prostori i kazališna dvorana. U 18.15h molimo zajedničku Večernju molitvu, te ju zaključujemo večerom. Navečer postoji mogućnost molitve krunice i Euharistijskog klanjanja. Ponedjeljkom navečer, zajedno sa drugim studentima teologije, raspravljamo i razmišljamo o tekstovima Svetoga Pisma, a srijedom navečer imamo tzv. „tihu večer“, koja se sastoji od različitih razmatranja i šutnje cijele večeri.

Također, navečer kao zajednica provodimo mnogo zajedničkog vremena. Uz pivo komentiramo različite teološke i dnevno aktualne teme.

Uz različite događaje i obaveze u bogosloviji (svaki bogoslov preuzima neku zadaću, npr. sakristan, koji je zadužen za održavanje naše crkve; ceremonijar, koji je zadužen za organizaciju liturgijskih točaka; senior, koji je predstavnik svih bogoslova; kroničar, koji marljivo upisuje sve stvari koje su se tijekom godine događale u bogosloviji...), bogoslovi često ministiraju na svečanim misama u katedrali, te zajedno odlazimo na hodočašća i izlete.

Unutar osmogodišnjeg „obrazovanja“ za svećenike, bogoslovi moraju provesti i puno vremena u praksi. Postoji tri vrste prakse: socijalna

praksa (rad u bolnicama, staračkim domovima, karitativnim kućama...), praksa za rad s mladima (rad u vrtićima, školama i u kućama za mlaude), te pastoralna praksa (rad na različitim župama).

Naravno, sve te obaveze i iscrpljuju, te u silnim obavezama i terminima, moramo pronaći vremena i za svoju obitelj i odmor. Tako imamo mogućnost u svakom mjesecu jedan vikend provesti sa svojom obitelji. Također, vrijeme kada nema predavanja koristimo kao godišnji odmor.

Novi biskup Augsburga

Dr. Bertram Johannes Meier rođen je 20. srpnja 1960 godine u Buchloe. Možemo reći da je odrastao u ekumenskoj obitelji: Otac mu je evangelik, a majka katolkinja. Nakon položene mature, studira teologiju na Sveučilištu u Augsburgu i na Papinskom Sveučilištu Gregorijani u Rimu. Za svećenika je zaređen 10. listopada 1985. godine u Rimu, a promoviran je u doktora teologije 1989. godine. Djelovao je kao kapelan u Neu-Ulmu i u Neuburgu, te kasnije kao župnik u Neu-Ulmu. Bio je član različitih savjetodavnih tijela unutar biskupije. Od 1996. do 2002. bio je voditelj njemačkog govornog odijela u Državnom tajništvu Svetе Stolice, te profesor Dogmatike i ekumenske teologije na papinskom Sveučilištu Gregoriana. Kanonikom i voditeljem ureda ekumenskog i međureligijskog dijaloga u biskupiji Augsburg imenovan je 2000. godine. Osim službi unutar biskupije bio je voditelj i član različitih laičkih udruženja, te suradnik u stručnim tjelima njemačke biskupske konferencije. Nakon što se biskup Konrad Zdarsa povukao u mirovinu, kanonici prvostolnog kaptola izabrali su 8. srpnja 2019. godine Dr. Meiera za upravitelja Biskupije u vremenu do imenovanja novog biskupa, a papa Franjo ga je 29. siječnja 2020. godine imenovao za augsburškog biskupa i time 62. nasljednikom sv. Ulrika. Za biskupa je zaređen 6. 6. 2020. Kao svoje biskupsko geslo izabrao je riječi sv. Augustina i sv. Bernarda: *Vox Verbi, vas gratiae; (Glas naroda, posuda milosti)*.

Nadam se da Vam je ovaj kratki prikaz i pogled u život na bogosloviji odgovorio na neka pitanja koje ste si možda nekada postavljali. Ili možda postoji netko tko razmišlja o svećeničkom pozivu i čita ove retke. Takve želim ohrabriti i potaknuti riječima pape u miru Benedikta XVI. koji kaže: „Ne bojte se Krista! On daje sve, a ništa ne uzima!“. Svake godine imamo tzv. otvorena vrata naše bogoslovije, za sve osobe koje razmišljaju o svećeničkom pozivu, gdje mogu s nama cijeli vikend provesti u bogosloviji. Ove godine ti Info dani biti će od 29.01 do 31.01. 2021 godine. Više informacija o tome možete pročitati na našoj službenoj stranici www.priesterseminar-augsburg.de ili nas možete pratiti na socijalnim mrežama poput Facebook-a ili Instagrama.

Uz molbu da molite za svećenička zvanja i za moju ustrajnost u nasleđovanju Krista srdačno Vas pozdravljam i vidimo se u našoj Misiji.

Dominik Štefulić

Naši novokrštenici u 2020.

„Tko se ne rodi nanovo, iz vode i Duha, ne može vidjeti kraljevstva Božjega!“

1. Mateo Brzović	25. Emilia Ivušić
2. Ana Tustonja	26. Dora Kolar
3. Samuel Stjepan Kuliš	27. Nicol Zirdum
4. Gabriel Tomas	28. Luka Đukić
5. Rafael Pelić	29. Mirko Beljo
6. Andreas Papak	30. Sofija Mijatović
7. Samuel Kapetanović	31. Eva Matošević
8. Nina Smoljan	32. Luka Lovrinović
9. Aurora Tolić	33. Jakov Bošnjak
10. Eva Vujica	34. Antonio Tokić
11. Ana Barbarić	35. Lucija Pavković
12. Mihael Augustinović	36. Victoria Čolo
13. Nika Larma	37. Christian Karlović
14. Gabriel-Mijo Knežević	38. Emily Studen
15. Mihael Sučić	39. Clara Majić
16. Emilija Godinić	40. Sophie Brzović
17. Noa Širić	41. Lara Štrbac
18. Michael Karas	42. Manuela Bagarić
19. Lijas Peter Burek	43. Gabriel Saraljić
20. Gabriel Budimir	44. Elena Tuzlak
21. Andreas Miletić	45. Olivija Dolinac
22. Lorena Krčelić	46. Ivan Laudenber
23. Bruno Porubský	47. Olivija Dramac
24. Luka Araranković	

Napomena: Ubrojeni su kršteni do 30. 11. 2020.

Sponzorirano

U životu je najvažnije imati svoju priču!

Kada smo stvarali ovaj komadić Neba, koji te prati kroz život, mislili smo na tebe. Ljubili smo te iako te nismo poznavali. Zapravo, ljubio te Bog, koji je htio da to znaš kroz cijeli život!

„Angellum - Moja priča“ je spomenar, savršena knjiga djetinjstva u koju će roditelji zabilježiti sve one najljepše i najintimnije trenutke koje ne žele nikada zaboraviti, a koje će dijete kada odraste uvijek moći iznova oživjeti!

Idealan dar kod sakramenta svetog krštenja.

Knjiga se može naručiti na www.angellum.hr sa opcijom brze isporuke u Njemačkoj.

Slavlje Prve svete pričesti

Prva sveta Pričest je najljepši dan u životu katoličkog dijeteta, to je pravi blagdan svijetla i radosti za roditelje, braću, sestre i sve prisutne u tom slavlju. Prvopričesnici po prvi put pristupaju euharistijskom stolu, te u pričesti blaguju tijelo Kristovo, koji je rekao: „Tko jede moje tijelo i pije moju krv, u meni ostaje i ja u njemu“ (Iv. 6 51-56). U našoj misijskoj zajednici to činimo svake godine. Izvanredno stanje u kojem se još nalazimo, zbog ugroze Korona virusa, Prvu pričest smo ove godine odgodili za mjesec Listopad. Bilo je 39 prvopričesnika, a slavili smo u dvije skupine. Prva skupina je bila u subotu 10. 10. 2020. u 11 sati, a druga skupina 11. 10. 2020. godine

u 11,30 sati. Na slavlju svete Mise bili su samo obitelji prvopričesnika, radi ograničenog broja, koji može biti u zatvorenom prostoru, u crkvi. Svečano misno slavlje predvodio je

župnik fra Ivan, koji je na početku pozdravio prvopričesnike, njihove roditelje, braću i sestre i sve prisutne. Nakon župnikova pozdrava prvopričesnici su izrazili svoju radost i želju za Isusovim dolaskom u njihova srca. Tema ove naše Prve pričesti je kruh u kojem primamo Boga u posvećenoj hostiji! U svojoj nadahnutoj propovijedi župnik je govorio o važnosti i vrijednosti kruha! Prvopričesnici su pjesmom, molitvom, prinosom darova i recitacijama uzveličali svoje i naše slavlje ovoga dana. U tom radosnom slavlju pomogli su nam pjesmom i sviranjem mlađi naše misije. Lijepo svečano i dostojanstveno proslavili smo u dva dana dvije Prve svete pričesti.

s. Marta Barišić

Imena naših prvopričesnika

1. Ivan Baković	14. Ana Gabrić	27. Matea Perić
2. Maja Büllesbach	15. Danijel Gido	28. Lukresija Porobić
3. Manuel Blažević	16. Vita Igrec	29. Mia Poplašen
4. Lovre Blažević	17. Lea Jakovljević	30. Jure Poplašen
5. Melani Bandov	18. David Karačić	31. Analena Rako
6. Marino Bevandić	19. Leonard Kešinović	32. Masha Radišić
7. Matiela Dundjer	20. Maja Kokalović	33. Laura Soldo
8. Matea Dragun	21. Matija Krajina	34. Marin Soldo
9. Ivano Drda	22. Irena Lučić	35. Ana Šimunović
10. Ivan Đolo	23. Šima Lukić	36. Marija Štrbac
11. Lana Đuzel	24. Marino Mijić	37. Marko Turkalj
12. Lukas Godanj	25. Ana Lena Mijatović	38. Mato Zelić
13. Lorena Gracić	26. Alen Perković	39. Fran Žabić

Vjenčani 2020.

„Ti si, Bože, uzvišenim otajstvom ženidbu posvetio,
sakrament Krista i Crkve u u bračnom savezu označio!“

1. Goran Blazević i Pamela r. Fogadić	4. Marijan Lončarević i Ivona Ladan-Lončarvić
2. Štahan Borna i Martina r. Kzumić	5. Antonio Gavrić i Julijana r. Jozepović
3. Michael Daniel Seitz i Katarina r. Pešut	6. Mario Vukioja i Ivona r. Paska

Napomena: Uključeni su parovi od čijih smo župa dobili potvrdu o vjenčanju.

Dubina

Mladi se miču od vjere jer ih roditelji tradicionalno uče da treba ići na misu, ispovijedati se i pričešćivati, bez neke dubine. To im je malo i takav Bog im se ne svida pa idu tražiti nešto drugo ili u slobodi ne tražiti ništa.

Nakon silnog lutanja, informiranja, spoznaja i iskustava u traženju dubljeg odnosa s Bogom shvaćaju da su odlazak na misu, ispovijed i pričest zapravo jedino što im je potrebno i da se u tome krije najveća moguća dubina.
(D. Š.)

Zašto smo se vjenčali?

Zeno, mužu, nismo se vjenčali da bismo odustali čim prvi problem nađe na vrata nego da bismo obnovili one riječi, koje zaljubljeno, izgovorišmo na Križu našeg spasa – u dobru i u zlu, u zdravlju i bolesti, poštovat će te u sve dane života svojega!“

Nismo se vjenčali da bismo izgornili pravdu, nego da bismo uvidali svoje pogreške i popravljajući se, bili bolje osobe.

Nismo se vjenčali da bismo ne prestano kritizirali, nego da bismo razgovorom postigli rješenje dobro za oboje!

Nismo se vjenčali da bismo tražili mane na onom drugom, koje ce nas još više udaljavati, nego zbrajat vrline zbog kojih ćemo biti još sretniji. Gajeći ih, umnažaju se.

Nismo se vjenčali da bismo ucjenjivali nego da bismo rekli zbog čega se osjećamo loše. Ako trpimo mi, trpi zapravo brak! U braku oboje trebaju biti sretni.

Nismo se vjenčali da bismo čekali kad će žena ili čovjek nasega života otići iz kuće nego cekati kada će se vratiti. Jer „agape“ ljubav (Božja ljubav) ide samo naprijed a ne nazad. Tj. kada je između supružnika Bog! Ako nije, sebični ciljevi ce isplivati na površinu, jer ipak smo samoljudi! Nismo se vjenčali da nas guši nego preporuča svaki susret sa supružnikom!

Nismo se vjenčali da bismo bijeli iz braka kada dođe teško, nego da bismo još više trčali ka' braku, tražeći rješenje za nastali problem.

Jer nema nerješivog problema samo ima veličina ega kojim pristupamo problemu!

Vjenčali smo se da gradimo ljepši, bolji, sretniji život, rađajući potomstvo ili čineći drugu djecu svi-

jeta najsretnijom. Zakleli smo se za vječnost, s tim da nije bilo kompromisa dok je ruka bila na Križu nego jedno i jedino-ZAUVIJEK! Kako god da bilo.

Posvjedočili smo ljubav pred narodom, ne radi zabave nego radi vrijednosti onoga sto živjeti trebamo! Sklopili smo savez, ne dokle nam

To je mučenje!

To je navezanost!

Ljubav gleda i drugoga.

Ljubav gleda istinu i riješava „nerješivo“.

Nije ljubav ako oboje nisu sretni.

se dadne ili dokle mognemo nego čovječe Božji, ZAUVIJEK!

Pasatikontajjeli se isplati boriti! Lakše je pobjeći kao kukavica od onoga od čega smo do jučer skakali do nebesa nego se boriti i nekada čupati iz ponora boli i tuge. Dašta je nego lakše, ali, koliko lakše to traje? Dašta je nego lakše ostvarivati svoje sebične ciljeve, a drugoga pustiti da se muči u svojoj boli.

Nije ljubav pura!

Nije ljubav interes druge osobe.

To je sebičnost!

Ako je ljubav ona ima rješenje za sve. Ali, rješenje koje ne čeka nego to čini odmah!

Ljubav je to.

Više od ljubavi.

Ostalo prekriži!

Zagrli taj život pokraj sebe i ako ti možda ovaj minut ego ne da. Uživat će mir!

Zar se nisi zaklela/o na sred Križa da ćeš voljeti i kad boli?

Marijana Jurilj

Umrli 2020.

„Tvojim se vjernima, Gospodine, život mijenja,
a ne oduzima!“

1. Gordana Tadić r. Kremenjaš	7. Jerko Vladić
2. Ana Stojčević r. Kočić	8. Mirko Žaja
3. Kata Svirać r. Skalić	9. Mirko Mikić
4. Miroslav Šantić	10. Cecilija Knežević
5. Ivo Vukić	11. Mate Bago
6. Josip Mateina	12. Stjepan Bogi

*Nijedan čovjek nije otok, sasvim sam za sebe. Svaki je čovjek dio kontinenta, dio Zemlje. Ako more odnese grudu zemlje - Europe je manje, kao da je odnijelo kakav rt, posjed tvog prijatelja ili tvoj vlastiti. Tako i smrt svakog čovjeka smanjuje mene, jer sam obuhvaćen u čovječanstvu.
I zato nikad ne pitaj kome zvono zvoni. Tebi zvoni.*

John Donne

Blagoslov doma i obitelji

Drevni je običaj u našem narodu da svećenik u poslijе-božićnom vremenu obiđe katoličke obitelji. Dok je u Domovini uobičajno da svećenik obiđe sve obitelji u župi,

ovdje u Njemačkoj svećenik dolazi isključivo na poziv. Dakle oni koji žele da ih svećenik posjeti i blagoslovi obitelj i dom, trebaju sa svećenikom dogоворити termin. Bilo bi dobro ukoliko u blizini ima više

obitelji koje žele da ih svećenik posjeti, da zajednički dogovore priklađan dan i vrijeme. Svećenike možete dobiti telefonski na brojeve koji se nalaze u ovome listu.

Misne nakane nedjeljom

Narudžbu treba obaviti dva tjedna prije termina.

Po misnom terminu moguće je naručiti samo jednu misnu nakanu, i to za pokojne.

Imamo i formulare za misne nakane. Ponesite ih nepišite u miru kod kuće svoje nakane i staviti ih u kovertu sa novcem.

Po misnoj nakani uplaćuje se našoj biskupiji 5 eura.

Maksimalni broj misnih nakana u jednom misnom terminu je 10.

Ovo vrijedi samo za Augsburg. Na filijalama ćemo postupati kao i do sada.

Zahvala

Neposredno pred izlazak ovogodišnjega ZOV-a, naši župljani Niko i Andra Radat su nas obavijestili da se za stalno vraćaju u Domovinu. Ovim putem im se javno zahvaljujemo za njihovu nesrebičnu pomoći i aktivno sudjelovanje u životu i radu HKM Augsburg. Niko je bio dugogodišnji orguljaš u crkvi, predsjednik Misijskog vijeća te sa svojom suprugom vrijedan i skroman suradnik u Misiji još od vremena dok ju je vodio vlč. Globan pa do današnjega dana. Želimo im da dugo uživaju u zasluženoj mirovini, te da umirovljeničke dane provode skladno i s Božjim blagoslovom.

Naša zajednica u Augsbrugu ima dugogodišnju tradiciju pomaganja naših misionara i misija u Africi. Dobrotom brojnih naših ljudi, sada održavamo kumstvo za preko 160 učenika. Zajednicu u Meitingenu posebno vrijedi istaknuti. Oni se sami organiziraju i brinu za veliki broj djece.

Misije

Ove godine uz redovitu pomoć misiji u Kongu gdje djeluje fra Ilija Barišić, pomogli smo ponovno i misiju u Južnom Sudanu gdje živi i radi fra Drago Vujević sa subraćom. Uz to smo bili domaćini i pomogli don Gabrijelu Jukiću koji služi na misijama u Ugandi.

Projekt kumstva funkcioniра tako da oni koji preuzmu kumstvo za djecu do 6. razreda daruju godišnje 50€, za stariju djecu 100€, a za fakultet 300€. Neki od onih koje smo mi pomagali sada studiraju teologiju u Zagrebu i Sarajevu i, ako Bog da, kroz nekoliko će godina postati novi svećenici.

Iskreno zahvaljujemo svima koji već sudjeluju u ovom projektu, a potičemo i ostale kojima je moguće da se uključe. Ako je netko do sada sudjelovao u ovoj vrsti pomoći za Afriku, a to iz nekog razloga više nije u mogućnosti činiti, molimo da nas obavijesti.

Misijski kalendar 2021.:

Datum	Naslov	Vrijeme	Datum	Naslov	vrijeme
01.01.	NOVA GODINA	11.30 / 18.00	23.05.	DUHOVI	11.30
06.01.	Bogojavljenje – Sv. Tri Kralja	9.30 / 11.30	24.05.	Duhovski ponedjeljak	18.00
17.01.	Sveti Sebastian		03.06.	Tijelovo – u katedrali	8.00
02.02.	Prikazanje u hramu – Svjećnica	18.00	26.06.	KRIZMA	11.00
17.02.	Pepelnica	18.00	27.06.	Hodočašće – Altötting – polazak u 7.30	11.30
20.03.	Ispovijed djece	10.00	09.07.	Sv. Ulrich – Misa nacija – St. Ulrich& St. Afra	10.30
22.03.	Velika ispovijed	18.00	15.08.	Velika Gospa	11.30
28.03.	CVJETNICA	11.30	01.11.	Svi Sveti	11.30
01.04.	VELIKI ČETVRTAK – Posljednja Večera	19.00	01.11.	Stettenhofen - sv. misa – blagoslov grobova	15.00
02.04.	VELIKI PETAK – obredi Muke	15.00	11.12.	Ispovijed djece	10.00
03.04.	VELIKA SUBOTA	20.00	13.12.	Velika ispovijed	18.00
04.04.	USKRS	11.30	24.12.	BADNJAK – dječja polnočka	17.00
05.04.	Uskrnsni ponедjeljak	11.30	24.12.	BADNJAK - POLNOĆKA	23.00
01.05.	Susret ministranata HK Misija	10.00	25.12.	BOŽIĆ – ROĐENJE GOSPODINOVO	11.30
09.05.	Majčin dan	11.30	26.12.	Sv. Stjepan – prvomučenik – SV. OBITELJ	11.30
13.05.	Uzašašće Hodočašće u Maria Vesperbild	12.00	26.12.	Sv. OBITELJ – Božićni blagoslov djece	11.30
16./16. 05.	Prva sv. Pričest	11.30	31. 12.	Silvester - Zahvala za 2020. godinu	17.00

- OBZIROM NA EPIDEMIJU, SVI SU TERMINI PODLOŽNI PROMJENAMA I TREBA IH PROVJERITI NEPOSREDNO PRIJE ODRŽAVANJA.
- AKTUALNE INFORMACIJE UVJEK ĆITAMO NA SVETIM MISAMA, A MOŽETE IH NAĆI I NA NAŠIM INTERNET I FACEBOOK STRANICAMA.

BOŽIĆNI RASPORED 2020:

U došašću svake nedjelje u Augsburgu slavimo 3 svete mise: Zornicu u 6 sati te redovite svete mise u 9:30 i 11:30. Na ostalim mjestima slavimo prema predviđenom rasporedu.

Za svete mise na Badnjak i Božić je **potrebna prijava!** Prijaviti se možete preko formulara koji se može preuzeti u crkvi ili preko naše Facebook stranice. Mesta popunjavamo po redoslijedu prijava.

Imat ćemo više mjesta u crkvi ako se zajedno prijave obitelji koje su u rodbinskoj vezi i svaka-ko se druže (npr. ako se obitelji od dva brata prijave zajedno – možemo ih staviti u istu klupu).

12. 12. U 17:00 Ispovijed i sveta misa u Nördlingenu
13. 12. u 9:30 sveta misa i ispovijed u Meitingenu.
14. 12. Zajednička ispovijed u Augsburgu od 17 sati. (*Neće biti sveta misa nakon ispovijedi. Nakon ispovijedi vjernici mogući doma, a svetu pričest će primiti kada budu idući put na svetoj misi.*)
20. 12. Ispovijed i sveta misa u Aichacu u 9:30, u Söckingu u 16 sati i u Penzbergu u 18:30.
- 21.-23. 12. Sveta misa i ispovijed 17:45
26. 12. Sveti Stjepan – Sveta misa u 18.
24. 12. Badnjak – Svetе mise u 17:00, 20 i u 23 sata. (**Potrebna prijava!**)
25. 12. Božić – Svetе mise u 9:30 i 11:30. (**Potrebna prijava!**)
27. 12. Sveti Ivan i Sveta obitelj – Svetе mise u 9:30 i u 11:30
31. 12. Silvestrovo – zahvala za staru godinu – Sveta misa u 17:00 sati
1. 1. Nova godina – u 11:30 i 18 sati
3. 1. Nedjelja – 9:30 i 11:30
6. 1. Sveta tri kralja (Bogojavljenje) – svete mise u 9:30 i 11:30
10. 1. Krštenje Gospodinovo – svete mise prema redovitom rasporedu.

Raspored sv. misa u 2021. godini:

2021		I	II	III	IV	V	VI	VII	VIII	IX	X	XI	XII
Stettenhofen	9.30	-	7.	7.	-	2.	6.	-	-	5.	3.	1. 7.	5.
Weilheim	16.00	17.	7. 21.	7.	18.	2. 16.	6. 20.	4.	1.	5. 19.	3. 17.	7. 21.	5.
Donauwörth	17.00	16.	7. 20.	20.	17.	2. 15.	6. 19.	17.	15.	5. 18.	3. 16.	7. 20.	18.
Nördlingen	17.00	9.	13.	13.	10.	8.	12.	10.	-	11.	9.	13.	11.
Meitingen	9.30	10.	14. 24.	14. 28.	11.	9. 25.	13. 23.	-	8.	12. 26.	10. 24.	14. 28.	12.
Landsberg*	16.00	10.?	14.?	14.	11.	9.	13.	11.	-	12.	10.	14.	12.
Neuburg	16.00	10.	14.	27.	11.	9.	13.	24.	-	12.	10.	14.	4.
Aichach	9.30	17.	21.	21.	18.	-	-	-	-	19.	17.	21.	19.
Söcking	16.00	17.	21.	21.	18.	16.	20.	-	-	19.	17.	21.	19.
Penzberg	16.00	24.	28.	28.	25.	23.	27.	25.	-	26.	24.	28.	19. u 18.30

*Svete mise u Landsbergu ponovno počinjemo kada župnik dopusti.

Svake nedjelje i svetkovine u Augsburgu slavimo svete mise u 9:30 i u 11:30 sati.

Utorkom i petkom molimo krunicu i slavimo svetu misu u 17:45. Od 17:30 je prilika za svetu isповијед. Nedjeljom isporijedamo za vrijeme svete mise u 11:30.

Na filijalama je isporijed prije mise ili po dogovoru.

Crkve izvan Augsburga gdje slavimo svetu misu:

Aichach 86551 Spitalkirche Stadtplatz 35	Donauwörth 86609 Heilig Kreuz Heilig-Kreuz Str. 19.	Landsberg am Lech 86899 Zu den Hl. Engeln Hindenburgring 15	Meitingen 86405 Christkönig St. Wolfgang Str. 14	Neuburg am der Donau 86633 St. Peter Hirchen Str. 156
Nördlingen 86720 St. Salvator Salvatorgäßchen 2	Penzberg 82377 Christkönig Sigmund Str. 18	Söcking 82319 St. Ulrich Prinz Karl Str. 3	Stettenhofen 86462 Jesus der Gute Hirte Gabligner Str. 6	Weilheim 82362 St. Pölten Greither Str. 19

Osoblje misije:

Voditelj Misije:	Kapelan	Časne sestre:	Ured Misije:
Fra Ivan Čilić Tel: 0821 519 802	Fra Mate Logara Mob: 01521 399 2647 matelogara@yahoo.com	S. Verica Grabovac S. Marta Barišić S. Domagoja Pervan Tel: 0821 519 221	Tajnica: Marija Trupina Radno vrijeme: Utorak i petak: 16-18 sati Srijeda i četvrtak: 11-13 sati Tel: 0821 581 839 Fax: 0821 582 702

www.facebook.com/misija.augsburg

kroatische.mission@bistum-augsburg.de